

Avantprojecte de llei del sòl d'ús agrari.

La comunitat internacional en la conferència del Mil·lenni a Johannesburg el 2002 es va marcar com una de les fites, reduir significativament la fam al món, i per això era imprescindible, entre altres coses, incrementar la producció i la productivitat agrària a nivell mundial.

La Organització de les Nacions Unides per l'Alimentació i l'Agricultura (FAO) en el seu informe "Com alimentar al món al 2050, (Roma 2009)" situa la població mundial el 2050 en 9.100 milions de persones i dedueix que per assegurar la seva alimentació farà falta incrementar un 70% la producció d'aliments.

Catalunya amb la seva vocació de país obert al món, no pot ser insensible a aquestes preocupacions a nivell planetari i en la mesura de les seves possibilitats, també ha de contribuir en aquesta tasca solidària de producció d'aliments suficients a escala global.

Però també, si baixem a una escala més micro, veiem que hi ha una forta correlació entre activitat agrària i fixació de població al territori i per tant, mantenir i potenciar, aquesta activitat ja no només és una causa, sinó que és una necessitat, si volem tenir un país demogràficament equilibrat.

El Comitè Econòmic i Social Europeu (CESE) recorda "la fragilitat en que es troben els espais agraris periurbans i la pròpia agricultura periurbana europea proposant la necessitat de donar estabilitat al sòl agrari periurbà mitjançant instruments i mecanismes que garanteixin dita estabilitat, reduint al màxim la pressió urbanística i els usos aliens a l'activitat agrària i facilitant l'accés al ús agrari de la terra".

En aquesta línia la Carta de l'Agricultura Periurbana "constata que els àmbits periurbans són una realitat en augment en molts municipis de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i del món, com a conseqüència del model metropolità contemporani i de la conseqüent generació d'espais a mig camí entre els centres de les ciutats i els entorns rurals més allunyats".

A més a més, es dona la circumstància de que som el segon clúster agroalimentari d'Europa, degut en gran part, a disposar, la indústria alimentària d'uns inputs de gran qualitat produïts a Catalunya, i un dels sectors econòmics que han demostrat ser més resilents a la conjuntura econòmica actual.

Tot l'expressat fins ara té una necessitat comuna, disposar de terres suficients per poder desenvolupar aquesta activitat.

A Catalunya, dels 3,2 milions d'hectàrees que constitueixen la seva superfície, al voltant d'un milió poden ser considerades com a terres de conreu. Tenint en compte la seva importància quantitativa, des del punt de vista territorial, es necessària una regulació substantiva, per tal que els sòls d'ús agrari tinguin el reconeixement dels seus valors i estiguin dotats de la regulació que els correspon.

La pèrdua de sòl productiu, a més de la repercussió en la producció d'aliments i matèries primeres, suposa la destrucció d'un bé limitat i escàs que donada que la seva formació és un procés extremadament lent, pot considerar que no és un recurs renovable.

El CESE en el seu dictamen sobre agricultura periurbana recorda que junt a la cultura de l'aigua, és necessari introduir en la societat la "cultura del sòl" com a recurs limitat i com patrimoni comú de difícil recuperació una vegada destruït.

Així no és estrany, que el Parlament de Catalunya s'hagi pronunciat repetidament sobre aquest tema.

En la Llei 18/2001, de 31 de desembre, d'orientació agrària, hi trobem una referència a la necessitat de sistematitzar les actuacions administratives sobre el territori. En l'article 6 s'especifica que, per tal d'aconseguir els objectius en matèria de desenvolupament rural i equilibri territorial que es plantegen en l'article immediatament anterior, és necessari "coordinar les intervencions de les administracions a fi de protegir el sòl d'ús agrari, especialment el situat en zones sota la influència de pressió urbanística" (apartat b). I el segon paràgraf de la disposició addicional cinquena preveu que "el departament competent en matèria d'agricultura i ramaderia, si no hi ha plans sectorials agraris, ha d'emetre un informe sobre els efectes i les repercussions que, entre altres, els projectes i les actuacions d'interès públic en el sòl no urbanitzable que estableix la legislació urbanística poden ocasionar al funcionament normal de l'activitat de les explotacions agràries que en puguin resultar afectades. El dit informe té caràcter preceptiu i vinculant i s'ha d'emetre abans de l'aprovació dels projectes i les actuacions esmentats".

Així mateix, el Parlament de Catalunya en la seva Resolució 671/VIII sobre el Món agrari de data 14 d'abril de 2010, determina en el seu punt II de Polítiques destinades a desenvolupament rural sostenible del territori i apartat 1 de Gestió d'espais agraris i silvícoles, la necessitat de protegir i promoure el sòl per a usos agraris i la eficiència d'aquests usos per tal d'incrementar la capacitat alimentària de Catalunya, i amb aquest objectiu:

- a) Garantir l'existència d'una quantitat suficient de sòl agrícola de qualitat i, en conseqüència, racionalitzar l'ocupació del sòl per a altres usos, com ara l'ús industrial o per a infraestructures.
- b) Definir i aprovar els instruments d'intervenció en el territori més idonis per a protegir els espais d'interès agrari davant d'altres usos del sòl, amb la finalitat de garantir l'equilibri entre els usos agraris i els altres usos del territori, i aconseguir d'aquesta manera que l'impacte de les infraestructures i del sòl urbà, industrial i logístic sigui el menor possible en els espais d'alt valor agrari.
- c) Incloure un estudi d'impacte agrari en tots els projectes de transformació de sòl no urbanitzable en sòl urbanitzable i/o urbà i en tots els projectes d'infraestructures.
- d) Promoure i executar actuacions d'atenuació de l'impacte agrari de les infraestructures.
- e) Garantir que l'Institut Català del Sòl tingui en compte en les seves actuacions la necessitat de preservar el manteniment de sòl per a usos agraris.
- f) Desenvolupar, en el marc del Pla territorial general de Catalunya, el Pla territorial sectorial agrari.
- g) Presentar al Parlament un projecte de llei d'espais agraris, que estableixi la definició jurídica del terme espai agrari, que determini les finalitats d'ordenació d'aquests espais,

per tal de poder-los preservar, ordenar i gestionar, i que doti el sistema dels recursos econòmics i humans necessaris.

Novament, en la Resolució 275/IX del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació política general del Govern, amb data 6 d'octubre de 2011, en el seu apartat 109, s'insta al Govern a complir amb la Resolució 671/VIII.

En la disposició addicional setena de la Llei 3/2012, del 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, del 3 d'agost es diu que "el Govern, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei ha d'iniciar els treballs per a l'elaboració del Pla territorial sectorial agrari".

Així mateix la resolució 739/X del Parlament de Catalunya, sobre el món agrari d'11 de juliol de 2014 fa incidència en la planificació de les infraestructures de comunicació i els regadius, així com dur a terme estudis d'impacte agrari en les xarxes de comunicacions.

A partir de la segona meitat del segle XX, a Catalunya es produeix una extraordinària expansió de la urbanització i, per tant, un correlatiu increment del consum de sòl.

Al llarg dels anys vuitanta i noranta del segle passat, es produeix una ocupació continuada de sòls d'ús agrari, en bona mesura, es justifica a partir de l'increment de la demanda de segones residències, a mesura que va millorant la situació de l'economia i augmenta el poder adquisitiu de les famílies. La resposta sol passar per l'ocupació de sòl no urbanitzable, prèvia requalificació. Val a dir que en aquest període també es construeixen algunes infraestructures notables (el desdoblament de la Nacional II entre Lleida i Barcelona, l'Eix Transversal, per exemple) que igualment exerceixen un impacte destacat sobre el territori.

Com a resultat del "boom" immobiliari dona com a resultat que la superfície de conreus va disminuir en més de 134.000 hectàrees, equivalents a un 12,15% de la xifra inicial del 1993.

Tot això es va desenvolupar en un marc d'una notable inseguretat jurídica. Els propietaris de superfícies de sòl agrari es varen veure sotmesos a eventualitats de tota mena que ben sovint no sabien com enfrontar. Els planificadors i gestors públics del territori, on s'hi poden incloure molts ajuntaments, atesa la manca d'uns fonaments normatius suficients han trobat dificultats a l'hora d'abordar i l'elaboració de plans territorials i urbanístics als quals s'acolliran per preservar, ordenar i gestionar els espais agraris. Fins i tot han trobat dificultats a l'hora d'elaborar ordenances municipals relatives a la matèria.

Així doncs és necessària l'adopció d'aquesta llei pel motiu següent:

a) Les transformacions del medi rural i del sector agrari: Des dels anys seixanta del segle passat, el medi rural català ha assistit a un seguit de profundes transformacions que n'han modificat molts dels elements tradicionals. Així, els canvis operats en l'estructura econòmica del país han comportat una disminució progressiva del pes del sector primari en el PIB català, correlatiu a la seva pèrdua d'importància en el context del conjunt de l'economia. Això s'ha traduït en una sensible minva dels efectius de l'ocupació sectorial, mesurada en unitats de treball/any (UTAs) i també en una baixada considerable del nombre d'explotacions: de les 67.238 que hi havia el 1999 es va passar a les 60.839 del

2009. La base territorial de les explotacions també es va veure alterada, ja que entre els dos anys de referència se'n va incrementar la dimensió mitjana, passant de 17,7 hectàrees el 1999 a 19,5 el 2009.

La introducció de tecnologia en la producció agrària (maquinària i nous procediments de cultiu i de cria de bestiar) han comportat una remarcable millora tant de la producció com de la productivitat per hectàrea i per ocupat. Això no obstant, el progrés en aquests àmbits no s'ha traduït en termes de renda. La retribució de l'esforç del productor encara és lluny del que seria desitjable.

b) La creixent ocupació del sòl comporta no tan sols la intrusió en el medi, sinó que també genera quotes importants d'inseguretat jurídica i pèrdua de competitivitat de les explotacions. A títol d'exemple, a continuació es relacionen alguns dels casos que s'han produït al llarg dels darrers anys, i als quals convé donar resposta en seu legislativa:

-L'expansió dels nuclis urbans dels municipis com a conseqüència de la construcció d'urbanitzacions de segones residències es situa, en alguns casos, a frec dels límits de granges i explotacions, que són comminades a modificar el seu emplaçament, ja que han esdevingut una font de molèsties per als nouvinguts. Aquest fenomen s'ha batejat com a "assetjament rural".

-El traçat d'algunes vies de comunicació arriba a migpartir algunes finques, de manera que el que fins el moment de la construcció de la infraestructura era una única unitat acaba esdevenint dues o més parcel·les d'extensió reduïda i separades per la nova via, que suposa un obstacle considerable per a la mobilitat dintre de la pròpia explotació i també entre les explotacions i els centres de subministrament o de recollida de les produccions.

-L'establiment de servituds de pas sobre finques rústiques a causa de l'emplaçament d'instal·lacions de lleure força freqüentades: camps de tir o d'aeromodelisme, per exemple.

-L'alteració del traçat de vies rurals, i singularment de camins i de vies pecuàries, que es veuen envaïts per noves construccions o ocupats com a camins de servei per part d'empreses privades per atendre les seves necessitats (empreses energètiques, mines, pedreres...). També es dona el cas de la seva utilització per a la realització de competicions esportives.

c) La llei vol donar compliment a les Recomanacions de l'Assemblea Plenària de l'Aliança Mundial sobre els sòls celebrada a Roma els dies 22, 23 i 24 de juliol de 2014, i patrocinada per la FAO i la sessió de l'Assemblea general de l'ONU que va declarar el 5 de desembre com el Dia Mundial del Sòl i l'any 2015 com a "Any Internacionals dels sòls que ha aprovat els plans d'acció relatives als pilars sobre polítiques en aquest àmbit:

-Crear consciència plena de la societat civil i dels prenedors de decisions sobre les funcions fonamentals dels sòls per a la vida de l'ésser humà.

-Aconseguir el ple reconeixement de les contribucions importants dels sòls per a la seguretat alimentària, el canvi climàtic i l'adaptació i la mitigació, els serveis essencials dels ecosistemes, la mitigació de la pobresa i el desenvolupament sostenible.

-Promoure polítiques i accions eficaces per a la gestió i protecció dels recursos del sòl sostenible.

-Sensibilitzar els prenedors de decisions sobre la necessitat d'una inversió sòlida en les activitats de maneig de sòls sostenibles destinades a sòls saludables per als diferents usuaris de la terra i dels grups de població.

-Catalitzar iniciatives en relació amb el procés SDG (Fons de desenvolupament sostenible) i l'Agenda post-2015.

-Advocar per la millora ràpida de les capacitats i els sistemes de recollida i monitorització d'informació dels sòls en tots els nivells (mundial, regional i nacional).

La Llei doncs té com a objectiu ordenar la gestió del sòl d'ús agrari a Catalunya dissenyar els mecanismes necessaris per a donar seguretat jurídica als titulars de les explotacions afectades per fenòmens d'aquesta naturalesa. Com és obvi, en absència de garanties de protecció de la integritat de les finques i del dret de propietat, la inversió es retrau i es compromet, encara més, el relleu generacional al front de les explotacions, així com també l'eventual posada en marxa de projectes d'emprenedoria, i també regula mecanismes per posar en producció terres subexplotades.

La Llei es divideix en un Títol preliminar i vuit títols. En el Títol preliminar es delimita l'objecte i les finalitats de la llei que no és una altra que l'ordenació i la gestió dels sòls d'ús agrari, determinant-ne el seu règim jurídic i la regulació dels supòsits i modalitats d'intervenció pública.

En el títol primer es determinen els instruments de planificació territorial, ja previstos en la Llei 23/1983, de 21 de novembre de política territorial, la qual es desenvolupa en aquest aspecte.

El títol segon regula l'Anàlisi d'afeccions agràries com a instrument de les relacions entre la planificació territorial i el planejament urbanístic i la protecció mediambiental.

El títol tercer esmenta els sistemes d'informació per la protecció del sòl d'ús agrari com a eina d'avaluació i de control i seguiment de l'estat dels sòls i de la necessària gestió sostenible dels sòls.

El títol quart sobre les infraestructures agràries determina una sèrie d'infraestructures, hidràuliques, xarxes viàries rurals o les necessàries per a les concentracions parcel·làries, que en la seva planificació i programació cal tenir en compte la incidència sobre els sòls d'ús agrari.

El títol cinquè dedicat als Regadius incorpora substancialment, i actualitzant-ho la normativa en aquesta matèria continguda en el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, i que s'ha cregut convenient incorporar en aquesta llei, per tenir en un únic text tot allò relacionat amb l'objecte de la llei.

El títol sisè regula una sèrie de figures com són les concentracions parcel·làries com a instruments de reordenació de les finques rústiques per poder constituir explotacions d'estructura i dimensions més eficients, establint-se les bases dels procediments de concentració parcel·lària, que més text s'haurà de completar amb una norma de caràcter reglamentari. També en aquest títol s'estableix una unitat mínima de conreu com a eina per la mateixa finalitat de no subdividir finques que resultarien en el seu cas ineficients.

El títol setè es dedica a l'agricultura periurbana, com una nova realitat territorial, i el fet que hagi de ser tinguda en compte en la planificació territorial i en el desenvolupament de les infraestructures.

El títol vuitè es dedica a les finques agrícoles subexplotades, que són aquelles que no arriben a assolir almenys el 50% dels rendiments físics mitjans de les explotacions de la comarca i sempre que sigui per causes imputables al propietari. La consideració de finca subexplotada comporta, i amb les garanties necessàries pel propietari, l'establiment d'un arrendament forçós de la finca, per mitjà del corresponent procediment expropiatori de l'ús de la finca.

Finalment la Llei modifica puntualment la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya per donar coherència a aquesta llei i modifica la Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu per als casos de concentracions parcel·làries i també es modifica aquesta llei quant a la durada dels contractes d'arrendament rústic per adaptar-lo a la seva naturalesa civil, quant als pactes privats que vulguin celebrar arrendador i arrendatari en aquest aspecte com a prevalents i deixant el termini de cinc anys previst en la llei com a supletòria dels pactes entre parts.

Títol preliminar Conceptes generals

Article 1

Objecte

1.1 L'objecte d'aquesta Llei és establir disposicions per a la preservació, l'ordenació i la gestió del sòl d'ús agrari de Catalunya, la determinació del seu règim jurídic i la regulació dels supòsits i de les modalitats d'intervenció pública, per assegurar que es pugui utilitzar de la manera més beneficiosa possible per la societat, així com per la pagesia.

1.2 Als efectes d'aquesta llei, es consideren com a sòls d'ús agrari dins dels sòls no urbanitzable.

- a) Els que estiguin destinades a la producció agrícola o ramadera o siguin susceptibles de destinar-s'hi, incloent-hi les espones i els marges.
- b) Els guarets.
- c) Les superfícies de pastura, sense perjudici d'esser considerades com a terreny forestal de conformitat amb el que estableix l'article 2.2 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.
- d) Els erms que per llurs característiques siguin aptes pel conreu d'ús agrícola, inclosos els situats en els límits dels boscos.
- e) Els que acullen infraestructures o elements de suport i servei a la producció agrària.
- f) Aquells que reuneixin alguna o algunes de les característiques descrites en l'apartat anterior i estiguin inclosos als espais naturals protegits per qualsevol dels dispositius previstos en els plans territorials sectorials, sens perjudici de la regulació sectorial d'aquests espais naturals.

Article 2

Finalitats

2.1 Aquesta llei té com a finalitat, prendre en consideració la protecció del sòl d'ús agrari com un factor de producció i conservació de la terra i dels paisatges cultivats com a base per la vida, la salut i el benestar dels humans, animals i plantes.

2.2 En concret en relació als sòls d'ús agrari:

- a) Afavorir la continuïtat de l'activitat agrària i incrementar-ne l'eficiència.
- b) Preservar els sòls agronòmicament mes valuosos i productius.

- c) Contribuir a la preservació i millora dels valors paisatgístics i ambientals associats als sòls d'ús agrari per a un desenvolupament sostenible.
- d) Establir les bases jurídiques i tècniques per a la planificació dels sòls d'ús agrari.
- e) Afavorir el desenvolupament dels sòls d'ús agrari en el seu conjunt, i dinamitzar-les econòmicament.

Títol primer

Planificació territorial agrària

Article 3

Instruments de la planificació territorial agrària

3.1 Els instruments bàsics de la planificació territorial agrària són els següents:

- a) El Pla Territorial Agrari de Catalunya.
- b) Els Plans Territorials Agraris Específics.

3.2 Per tal de complementar el Pla Territorial Agrari es poden desenvolupar altres Plans Territorials Sectorials d'acord amb allò que preveu l'article 17 de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial.

Capítol primer

Pla Territorial Agrari de Catalunya

Article 4

El Pla Territorial Agrari de Catalunya

4.1 El Pla Territorial Agrari de Catalunya constitueix el marc de referència per a l'aplicació arreu de Catalunya de les polítiques previstes en aquesta llei i ha de desenvolupar les previsions del Pla Territorial General de Catalunya i facilitar-ne el seu compliment.

4.2 El Pla Territorial Agrari té la naturalesa de pla territorial sectorial, d'acord amb allò que preveu l'article 17 de la Llei 23/1983, de 21 de novembre.

Article 5

Continguts del Pla Territorial Agrari de Catalunya

5.1 D'acord amb allò que preveu l'article 18.1 de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, el Pla Territorial Sectorial Agrari de Catalunya ha de contenir una estimació dels recursos disponibles, de les necessitats i dels dèficits territorialitats del sector agrari, També ha de contenir la determinació de les prioritats d'actuació i la definició.

5.2 El Pla Territorial Agrari de Catalunya prendrà com a base entre d'altres la informació que figuri en el cadastre o en el Sistema d'Informació Geogràfica de Parcel·les Agrícoles (SIGPAC)

El Pla ha d'incloure anàlisis detallades sobre els aspectes següents:

5.2.1 Factors que donen valor als sòls d'ús agrari:

- a) Aspectes físics:
 - Configuració del Terreny
 - Disponibilitat d'aigua
 - Propietats edafològiques
 - Climatologia
 - Altres
- b) Aspectes econòmics
 - Productivitat
 - Connectivitat amb les xarxes de comunicació

- Estructura parcel·laria en especial les zones amb processos de concentració parcel·laria.
- Valor específic per la producció agrària de qualitat reconeguda o altres valors
- Altres

c) Aspectes medi-ambientals

- Valor territorial per donar continuïtat dels espais oberts i com transició entre espais naturals protegits.
- Valor paisatgístic
- Valor ecològic
- Altres

5.2.2 Identificació i localització de les zones d'agricultura periurbana i anàlisi de les principals problemàtiques que lis puguin afectar des de el punt de vista de les produccions agràries.

5.2.3 Identificació i localització de les infraestructures agràries més rellevants i, en particular, l'inventari dels regadius existents, així com també les previsions per al futur, d'acord amb allò que estableix el Pla de Regadius de Catalunya i la planificació hidrològica.

5.2.4 Projectió territorial de les dades econòmiques i productives del sector agrari, tenint en compte la informació que figuri en el cadastre, en el Sistema d'Informació Geogràfica de Parcel·les Agrícoles (SIGPAC) i en altres registres.

5.3 El Pla ha d'incloure, entre d'altres, les següents determinacions:

a) Delimitació, identificació dels Espais d'Interès Agrari, que ha de contenir la relació d'espais d'aquesta naturalesa la integritat dels quals es consideri necessari preservar en funció:

- Del seus valors, les seves característiques i de l'interès general que tinguin per a l'equilibri territorial o per al manteniment i continuïtat de la producció agrària.
- Del seu valor social i ecològic.
- Del seu emplaçament en zones d'agricultura periurbanes o en àrees afectades significativament per grans infraestructures que puguin ser qualificades com a sistemes generals.
- De la seva funció de creació de mosaic agroforestal per a la prevenció d'incendis forestals.

b) Descripció dels principals valors de cadascun dels Espais d'Interès Agrari.

c) Criteris per la localització preferent de les infraestructures de suport a d'activitats agràries que sigui necessari impulsar en les àrees rurals.

d) Els indicadors per al seguiment i avaluació de l'aplicació del Pla.

e) El procediment per a la seva modificació i revisió.

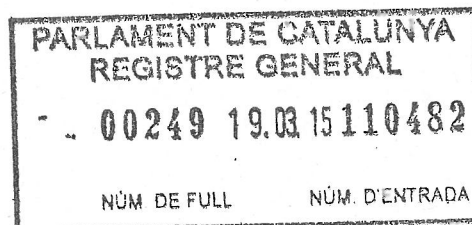
5.4 Els plans urbanístics han d'ésser coherents amb les determinacions del Pla Territorial Agrari de Catalunya i facilitar-ne l'acompliment, d'acord amb l'article 13.2 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

5.5 El Pla Territorial Agrari de Catalunya pot ésser objecte de concreció i desenvolupament parcial mitjançant plans territorials agraris específics, segons que es determini en el propi Pla, d'acord amb el previst a l'article 7 d'aquesta llei.

Article 6

Elaboració i Tramitació del Pla Territorial Agrari

6.1 El departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha d'elaborar el Pla Territorial Agrari de Catalunya amb la col·laboració del departament

competent en matèria de planificació territorial i l'ordenació del territori i de l'Administració hidràulica, els quals han d'emetre informe preceptiu.

6.2 El procediment d'elaboració ha de comptar amb la participació de la ciutadania i els ens locals, i la consulta preceptiva a les Organitzacions Professionals Agràries més representatives, a fi de conèixer i ponderar els interessos privats i públics relacionats.

6.3 La elaboració i tramitació del Pla Territorial Agrari de Catalunya s'haurà de seguir el procediment d'avaluació ambiental estratègica, d'acord amb la legislació vigent en matèria d'avaluació ambiental.

6.4 L'aprovació inicial i provisional són competència del conseller o consellera del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

6.5 Correspon al Govern aprovar el Pla Territorial Agrari de Catalunya i que n'ha de donar compte al Parlament.

Capítol segon

Dels Plans Territorials Agraris específics

Article 7

Els Plans Territorials Agraris específics

7.1 El Pla Territorial Agrari de Catalunya pot ésser objecte de concreció i desenvolupament parcial mitjançant plans específics segons es determini en el propi Pla. Aquests plans poden referir-se a àrees concretes del territori en les quals es consideri necessària una intervenció específica per raó de les seves característiques, la seva problemàtica o les seves singularitats.

7.2 Excepcionalment, aquests plans es poden elaborar i aprovar de forma anticipada al conjunt del Pla Territorial Agrari de Catalunya, amb el mateix contingut, procediment i efectes d'aquest, per al territori concret que constitueixi el seu àmbit d'aplicació. En aquest cas el territori concret que ha de comprendre el Pla Territorial Agrari Específic ha de ser com a mínim el d'una comarca.

7.3 El procediment d'elaboració i tramitació d'aquests Plans territorials específics s'ha d'ajustar al que determina l'article anterior.

Títol segon

Anàlisi d'Afeccions Agràries

Article 8

Les relacions entre la planificació territorial agrària i el planejament urbanístic i la protecció mediambiental

8.1 El planejament urbanístic ha de ser coherent amb les determinacions de la planificació territorial agrària i facilitar-ne el seu compliment

8.2 Les declaracions per acord del Govern dels espais naturals i els plans de gestió i ús d'aquests espais i els plans especials que els regulin, i la planificació territorial agrària han de ser coherents entre sí amb integració de tots els béns jurídics

Article 9

Anàlisi d'Afeccions Agràries

Les figures de planejament territorial i urbanístic que afectin al sòl d'ús agrari, els projectes sotmesos al tràmit d'avaluació d'impacte ambiental quan afectin al sòl d'ús agrari, i els projectes d'actuacions, usos, activitats i noves construccions que hagin de ser autoritzats en sòl no urbanitzable d'acord amb la legislació urbanística, han d'incorporar

en la seva memòria una Anàlisi d'Afeccions Agràries que avalui les afectacions sobre els sòls d'ús agrari que es poden derivar del pla o projecte. S'exceptuen de l'obligatorietat els projectes en supòsits d'emergència o derivats de situacions hidrològiques extremes.

Article 10

Contingut

10.1 L'Anàlisi d'Afeccions Agràries contindrà:

- a) La descripció, exhaustiva i precisa, de la situació present del sòl d'ús agrari afectat per la nova planificació.
- b) La delimitació de les superfícies sobre les quals s'hagin de desplegar les previsions del pla o projecte de què es tracti.
- c) La justificació de la demanda de sòl d'ús agrari que es pretengui destinar a altres finalitats que les que es determinen en aquesta llei i en la normativa que la desplega.
- d) Una anàlisi comparativa de les distintes alternatives possibles quant a les noves implantacions o nous usos en el sòl d'ús agrari, tenint en compte els factors que donen valor als sòls d'ús agrari enumerats en l'article 5.2 de la present llei.
- e) El raonament de les solucions proposades, acreditant-les des dels punts de vista jurídic i tècnic.
- f) Un anàlisi dels efectes de la planificació o de les actuacions, en sòl no urbanitzable, sobre l'activitat agrària de les explotacions de l'entorn de l'actuació que puguin veure afectada la seva activitat productiva, incloses les afeccions a les distàncies de les instal·lacions ramaderes marcades per la legislació sectorial.
- g) La previsió, si s'escau, de les mesures correctores i/o compensatòries.

Article 11

Tramitació

El contingut de l'Anàlisi d'Afeccions Agràries, que ha de formar part de la memòria dels plans i projectes a què es refereix l'article 9, ha de ser pres en consideració en la confecció dels informes que preveu la seva tramitació i per l'òrgan que els hagi d'aprovar. En especial l'Anàlisi d'Afeccions Agràries s'ha de considerar en els informes preceptius que elabora el Departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

Títol tercer

Els sistemes d'informació per a la protecció del sòl d'ús agrari

Article 12

Sistema d'informació de sòls

12.1 Per tal d'assegurar l'adequada protecció dels sòls i donar compliment a les prescripcions d'aquesta llei i altra normativa concurrent, el Govern a través del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha de dissenyar i implantar a Catalunya un sistema d'informació i vigilància de l'estat dels sòls d'ús agrari.

12.2. El sistema d'informació té per objecte:

- a) La caracterització dels sòls en relació als paràmetres en especial els edafològics i agronòmics, que en defineixen la seva potencialitat, singularitat i grau d'interès a efectes de protecció. Aquesta caracterització ha de tenir en compte les especificacions per a l'execució del mapa de sòls 1:25.000, que, d'acord amb les funcions de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, aquest elabora en col·laboració amb el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.
- b) L'elaboració del catàleg de sòls amb risc d'erosió.

c) El coneixement de la evolució de l'estat dels sòls al llarg del temps com a conseqüència de les accions, pressions i amenaces de què puguin ésser objecte.

d) La catalogació dels sòls segons els valors assenyalats en el Pla Territorial Agrari indicats a l'article 5.2 d'aquesta llei.

e) L'aportació als agents públics i privats usuaris actuals o potencials dels sòls de la informació necessària als efectes de la seva adequada preservació, gestió i ús.

12.3. El sistema d'informació dels sòls d'ús agrari de Catalunya té les següents vessants funcionals:

a) Elaboració i promulgació de normes sobre cartografia i estudis de sòls, tenint en compte les especificacions per a l'execució del mapa de sòls 1:25.000, que, d'acord amb les funcions de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, aquest elabora en col·laboració amb el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural i prèvia aprovació per part de la Comissió de Coordinació Cartogràfica de Catalunya.

b) L'elaboració de la cartografia, i la gestió de les bases de dades associades, degudament accessibles als usuaris, correspon a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, d'acord amb les funcions que li atorga la Llei 19/2005, de 27 de desembre

c) Control i seguiment l'estat dels sòls.

12.4 La informació disponible dins el sistema d'informació de sòls serà d'obligada consideració en totes les activitats de planificació territorial, de caràcter general o sectorial, sota la competència de qualsevol de les administracions públiques de Catalunya.

Article 13

Normes de caracterització i avaluació de sòls

13.1 Per tal de possibilitar la incorporació de la informació de sòls al sistema de manera compatible, homogènia i accessible, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha de dictar les normes referents a la metodologia tècnica sobre:

a) Les activitats de cartografia i els sistemes de classificació.

b) Els sistemes de mostreig i la identificació.

c) Els mètodes analítics.

d) Els valors de referència dels paràmetres objecte d'avaluació per damunt o per sota dels quals es donen situacions problemàtiques que han d'ésser objecte de correcció, de restricció d'usos o d'especial atenció.

e) El sistema de suport i de gestió de la informació.

13.2 Aquestes normes són d'obligat compliment en qualsevol activitat de cartografia, caracterització o avaluació de sòls desenvolupada amb fons públics a Catalunya i tenen la consideració de recomanacions quan els treballs es realitzin a càrrec d'entitats privades.

Article 14

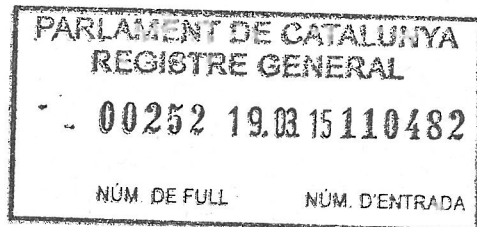
Programa de cartografia i seguiment de l'estat dels sòls

14.1 El departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural establirà, amb caràcter triennal, un pla de caracterització, avaluació i control o inspecció dels sòls d'ús agrari amb el següent contingut bàsic:

a) Determinació de prioritats territorials a efectes de caracterització dels sòls, tenint en compte paràmetres de qualitat i risc de degradació o erosió.

b) Abast de la tasca cartogràfica a desenvolupar en el trienni.

c) Abast de les activitats de mostreig i analítiques per al seguiment i control regular de la qualitat dels sòls i la seva evolució.

d) Abast orientatiu de les activitats de control de l'estat dels sòls en aplicació de la normativa sobre condicionalitat de la Política Agrària Comuna.

e) Pressupost destinat.

14.2 Correspon al departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural la coordinació i, si s'escau, l'execució de les actuacions previstes en el programa de cartografia i seguiment de l'estat dels sòls.

14.3 Totes les actuacions sobre la cartografia i seguiment de l'estat dels sòls que puguin ésser realitzades per altres departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya han de tenir en compte la seva activitat a les normes a que fa referència l'article anterior i a incorporar la informació generada en el sistema d'informació de sòls.

Article 15

Promoció i normes sobre la gestió sostenible dels sòls

15.1 El departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha de realitzar les actuacions de promoció, assistència tècnica i divulgació de les tècniques i mètodes per a una gestió sostenible dels sòls, en particular les relatives a l'adequada fertilització dels conreus.

15.2 El Departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha d'elaborar i difondre normes i/o recomanacions sobre:

- a) Plans de gestió de dejeccions ramaderes, la seva validació i el seu control
- b) Plans de fertilització i el seu control
- c) Aplicació agrícola de matèries orgàniques i minerals d'origen diferent de l'animal o vegetal.
- e) En general, treballs i operacions del sòl o en els sòls que puguin incidir sobre la erosió, la compactació, la salinització del terreny.

Títol quart

Infraestructures agràries

Article 16

Infraestructures agràries

Als efectes d'aquesta llei, es consideren infraestructures agràries el conjunt d'elements materials necessaris per a l'accés a l'espai rural, per a l'exercici de l'activitat agrícola, ramadera i forestal i per a la implantació i manteniment de la indústria agroalimentària en les zones rurals.

Article 17

Classificació de les infraestructures agràries

Als efectes de la present llei, les infraestructures agràries es classifiquen de la manera següent:

a) Infraestructures de regadiu, que estan formades per tots els elements necessaris per a la captació, transport, emmagatzemament i distribució de l'aigua fins als conreus, sens perjudici de la regulació de les obres hidràuliques continguda a la legislació en matèria d'aigües i de les facultats que corresponen a l'Administració hidràulica de conformitat amb l'esmentada legislació. b) Xarxa viària rural.

Es la que està formada per camins rurals i per les vies pecuàries, que es regiran per allò que disposa la seva normativa específica.

A efectes d'aquesta llei els Camins rurals són vies, pavimentades o no, de circulació permanent i ús públic, que no formen part de la xarxa de carreteres, però són

complementàries d'aquelles i contribueixen a la vertebració del territori rural, i en particular:

- Donen accés o comuniquen nuclis rurals o masies habitades amb una carretera o vial d'ordre superior.

- Permeten accedir a les explotacions agràries, facilitant els treballs necessaris per a la producció agrària.

- Faciliten la comunicació amb punts d'interès turístic, cultural o patrimonial.

c) Infraestructures necessàries per a la concentració parcel·lària.

S'integren en aquesta categoria els camins rurals que es requereixin per a donar servei a les explotacions un cop reestructurades després del procés de concentració, així com els dispositius de drenatge i els desguassos necessaris.

També en formen part les infraestructures derivades de l'execució de les mesures correctores que es puguin exigir a través de la corresponent declaració d'impacte ambiental i aquelles altres que siguin necessàries per a la implementació efectiva del procediment administratiu i per a la conservació i millora dels elements naturals, arquitectònics o ambientals, que calgui preservar.

Article 18

Obres en les infraestructures agràries

18.1 El departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural pot planificar, promoure i dur a terme obres per a l'execució d'infraestructures agràries, i particularment les que tenen relació amb el regadiu, la concentració parcel·lària i amb la xarxa viària rural.

18.2 Així mateix, també es poden realitzar obres en infraestructures agràries d'iniciativa pública per a la implantació d'instal·lacions industrials o de grans equipaments o serveis d'interès agrari en el medi rural quan, per la seva incidència econòmica, social o mediambiental transcendeixin els interessos locals i donin resposta a les exigències del model d'ordenació territorial establert en el Pla Territorial Agrari de Catalunya o en els plans territorials que el desenvolupin.

18.3 Les obres de millora i de construcció d'infraestructures agràries han de contribuir a la millora de l'eficiència en el ús dels sòls d'ús agrari, i de tots els mitjans necessaris per a la producció agrària, i molt particularment dels recursos naturals. Així mateix, han de contribuir a la preservació i a la sostenibilitat dels sòls d'ús agrari.

Article 19

Planificació i programació

Quan la naturalesa, la dispersió i l'abast territorial de les obres ho aconsellin, i especialment pel que fa a les actuacions esmentades en els apartats 1 i 2 de l'article anterior, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural pot elaborar plans d'obres per a dirigir i orientar les actuacions que s'hagin de desenvolupar.

Article 20

Procediment d'elaboració i aprovació dels plans d'obres

20.1 Els processos de planificació han de comptar amb la participació de les administracions locals de l'àrea afectada i amb les associacions i entitats representatives de les persones físiques i jurídiques que siguin beneficiàries potencials de les obres esmentades i la consulta preceptiva a les Organitzacions Professionals Agràries més representatives. En aquest procés s'ha de demanar informes als departaments de la competents en matèria d'ordenació del territori i d'economia. En el supòsit que la

planificació afecti als recursos hídrics o la qualitat de les aigües, l'Administració hidràulica ha d'emetre informe determinant.

20.2 Durant la redacció es durà a terme un procediment d'informació pública d'acord amb el que preveu la legislació en matèria d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes.

20.3 L'aprovació dels plans regulats en l'article 19 correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

Article 21

Execució de les obres

21.1 En aquells supòsits en què el volum i abast de les obres i el seu impacte territorial o social ho facin aconsellable, es poden redactar avantprojectes o estudis previs informatius que, acompanyats dels estudis d'impacte ambiental s'hauran de sotmetre a informació pública. Els projectes constructius s'han de sotmetre a informació pública i audiència, la durada i els termes de l'exposició pública del documents esmentats seran els que s'estableixin reglamentàriament.

21.2 Finalitzat el tràmit d'informació pública i audiència, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural tenint en compte les al·legacions presentades, ha d'adoptar la resolució d'aprovació, total o parcial, o de suspensió de la tramitació del projecte.

21.3 La aprovació dels projectes comportarà la declaració d'utilitat pública de les obres i la necessitat d'ocupació dels terrenys, segons allò que preveu la normativa en matèria d'expropiació forçosa.

21.4 Les obres públiques en infraestructures agràries, poden ser executades directament per la pròpia administració a través del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, o mitjançant ens instrumentals o empreses públiques. També es poden executar per mitjà de qualsevol de les modalitats previstes en la legislació de contractes del sector públic

21.5 Un cop finalitzada i rebuda l'obra pel departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, es procedeix al lliurament als beneficiaris, als quals correspon la seva conservació i manteniment de les condicions de l'ús a partir de la seva posada en servei

21.6 En el cas d'execució simultània de processos de concentració parcel·lària i d'obres de regadiu, la realització material de les obres en infraestructures agràries s'ha de coordinar amb el procediment de concentració parcel·lària. L'execució de les obres pot dur-se a terme en qualsevol moment del procediment i s'ha de procurar compassar les fases administratives a l'execució d'aquestes, de manera que es produeixin els mínims perjudicis als beneficiaris.

21.7 L'aprovació de l'acord de concentració parcel·lària comporta la facultat d'ocupar temporalment fins a la recepció de les obres, qualsevol terreny que sigui necessari per a dur a terme el projecte d'obres així com la d'establir les servituds permanents necessàries per a les infraestructures agràries. Els beneficiaris de l'actuació estan obligats a deixar lliures els terrenys necessaris per a les obres i instal·lacions annexos.

Article 22

Obres necessàries per a la concentració parcel·lària

22.1 Les obres qualificades com a pròpies o necessàries per a la concentració parcel·lària són executades amb càrrec al pressupost del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

22.2 Es poden establir acords de cofinançament amb les administracions locals beneficiàries o amb empreses i organismes privats que vulguin participar en l'execució. En aquest darrer supòsit, s'ha d'establir el corresponent conveni de col·laboració en el qual s'hi ha de determinar l'import de la participació financera privada, la finalitat a la qual s'ha d'aplicar i les contrapartides que s'estableixin, que en tot cas no poden suposar la cessió de la titularitat de la infraestructura.

Article 23

Obres de millora i consolidació de la xarxa de camins rurals

Les obres corresponents a la millora i consolidació de la xarxa de camins rurals executades directament o amb participació del departament competent en matèria de desenvolupament rural han d'anar a càrrec del pressupost d'aquest departament, ja sigui íntegrament, o en la part corresponent a la seva participació. Es poden establir acords de finançament amb les administracions locals, el sector privat, o amb els beneficiaris de les actuacions.

Títol cinquè

Regadius

Article 24

El Pla de Regadius de Catalunya

24.1 El Departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha d'elaborar el Pla de Regadius de Catalunya i n'ha de fer l'aprovació inicial i provisional. Aquest instrument ha d'incloure el repertori d'actuacions orientades a la millora i modernització dels regadius existents, així com la programació de nous regadius.

24.2 El Pla ha de d'identificar els regadius existents a Catalunya i fer-ne una caracterització per identificar-ne les necessitats de millora i modernització, i ha d'establir línies d'actuació per a la millora dels regadius per assolir estalvi d'aigua utilitzada i estalvi energètic.

24.3 En un context de creixement de la demanda mundial d'aliments, el Pla ha d'analitzar la potencialitat de producció d'aliments en el territori Català, amb la utilització sostenible de l'aigua i dels sòls d'ús agrari, tenint en compte els efectes del canvi climàtic. en aquest sentit:

a) El Pla ha de establir les estratègies de mitigació i d'adaptació als efectes del canvi climàtic en les superfícies de regadiu.

b) El Pla ha de fer les propostes de noves zones de regadiu en el territori català, avaluant-ne els efectes socials, econòmics i mediambientals.

24.4 El Pla de Regadius de Catalunya ha de estar condicionat per la planificació hidrològica que elabora l'autoritat hidràulica de cadascuna de les Demarcacions Hidrogràfiques de Catalunya i serà d'aplicació el que preveu la legislació en matèria d'avaluació ambiental estratègica de plans i programes.

24.5 Correspon al Govern aprovar definitivament el Pla de Regadius de Catalunya i donar-ne compte al Parlament.

Article 25

Obres de nous regadius o millora de regadius

Les sol·licituds d'execució de les obres l'han de fer les comunitats de regants, els sindicats de regs o les societats, les associacions o les agrupacions d'agricultors constituïdes legalment o si manquen aquestes, un o diversos interessats, sempre que

acreditin la conformitat dels propietaris titulars, com a mínim de la meitat de la superfície a regar.

Article 26

Règim de les obres

26.1 Les obres d'infraestructura de regadiu que executi l'Administració de la Generalitat o les seves entitats per a beneficiaris determinats s'han d'ajustar, en tot cas, a les condicions generals que segueixen:

a) Totes les obres s'han d'executar amb una aportació econòmica a càrrec dels beneficiaris, la qual s'ha de fer efectiva segons alguna de les modalitats establertes per l'apartat segon d'aquest article

b) L'aportació dels béns i els drets afectats per les obres correspon als beneficiaris, que poden gaudir d'aquesta condició als efectes establerts per la legislació d'expropiació forçosa.

c) Les obres, un cop executades i rebudes definitivament, i satisfeta totalment pels beneficiaris la contribució econòmica a càrrec seu, passen a la propietat de la comunitat de regants, societat, agrupació o junta d'obres beneficiària, que s'ha d'haver constituït abans de la contractació de l'execució dels treballs.

26.2. La contribució econòmica dels beneficiaris en el cost de les obres que s'han d'executar pot consistir en:

a) Una aportació percentual sobre el pressupost total d'execució, que ha de consistir, alternativament o complementàriament, en alguna de les modalitats següents:

Primer. Una aportació dinerària d'acord amb el pressupost de l'obra i segons els percentatges que estableix l'article 27.

Segon. Una aportació consistent en l'execució de la part proporcional de l'obra, en els trams finals de la xarxa de distribució segons els percentatges que estableix l'article 27, per part dels subjectes sol·licitants que hagin acreditat llur conformitat d'acord amb el que estableix l'apartat cinquè d'aquest article

b) El pagament d'una tarifa d'utilització de l'aigua que s'ha de satisfer a partir del moment en què l'obra pugui entrar en servei.

26.3 El càlcul de la part que s'ha d'executar es fa d'acord amb el projecte d'actuació aprovat pel departament competent en matèria de desenvolupament rural i consisteix a dividir el projecte en dues parts: la part del projecte que han d'executar els beneficiaris en un termini de dos anys a comptar del moment en què es disposa d'aigua, i la part del projecte que ha d'executar l'Administració.

26.4 El departament competent en matèria de desenvolupament rural ha de supervisar que la part del projecte executada pels beneficiaris es correspon amb el que estableix el projecte corresponent.

26.5 Les persones jurídiques beneficiàries que optin per aquesta modalitat han d'aprovar, per acord de llurs òrgans de govern, el projecte d'obra corresponent, i també el compromís d'execució de la part que els correspon. Les persones físiques beneficiàries que optin per aquesta modalitat han de conformar el projecte d'obra esmentat i manifestar el compromís d'execució de la part que els correspon.

Article 27

Règim de finançament

27.1 L'import de la contribució econòmica dels beneficiaris, sigui quina sigui la modalitat d'aquella, s'ha d'acordar per a cada cas i ha de ser:

a) Un mínim del 40% del cost total d'inversió, en el cas de millora de regs existents.

b) Un mínim del 30% del cost total d'inversió, en el cas de regs de nova implantació o d'ampliació de zones regables.

c) Un mínim del 30% del cost total d'inversió, en el cas d'obres de millora de regadius existents a fi d'obtenir un estalvi d'aigua que permeti posar a disposició de l'administració hidràulica els romanents hídrics que es produeixin, perquè en faci la gestió, si ho considera convenient.

d) Un mínim del 30% dels costos totals d'inversió, en el cas de millora de regs existents on es dugui a terme el procediment de concentració parcel·l·ària.

27.2 En el pressupost total de les inversions s'han d'incloure el cost dels treballs, els estudis i els projectes previs a l'execució de les obres i també el cost d'adquisició dels béns i els drets necessaris i de restitució, si escau, de les afeccions produïdes. El valor dels terrenys aportats pels beneficiaris s'ha de deduir, a la vista de la taxació feta per l'Administració, de l'aportació econòmica que s'hagi acordat.

27.3 Pel que fa als regs anomenats de suport, d'acord amb l'apartat cinquè d'aquest article tant en el cas de millora de regs existents o d'ampliació de zones regables com en el cas de regs de nova implantació, la contribució econòmica dels beneficiaris queda reduïda d'un 50%.

27.4 El cost de les obres de millora de regadius, d'ampliació de les zones regables i de regadius de nova implantació que s'abasteixin amb aigües procedents d'estacions depuradores ha d'anar en mínim del 30% a càrrec dels beneficiaris, llevat que es tracti de regadius de suport, cas en què la participació ha de ser d'un mínim del 15%, i l'import restant a càrrec del departament competent en matèria de regadius. En aquest cas, quan es tracti d'obres d'infraestructura per a la reutilització d'aigües regenerades per la substitució d'aigües superficials o subterrànies captades del medi, l'Administració hidràulica pot participar conjuntament amb el departament competent en matèria de desenvolupament rural en el finançament de les despeses.

27.5 S'entén per reg de suport el destinat al regadiu que té una dotació màxima per hectàrea i any de 3.500 metres cúbics d'aigua. Excepcionalment, el Govern pot incrementar aquesta dotació en els casos en què no hi hagi un canvi substancial dels conreus actuals.

27.6 Excepcionalment el Govern, per causes degudament justificades derivades de reparacions d'infraestructures de regadiu afectades per catàstrofes naturals, pot reduir els percentatges a càrrec dels beneficiaris establerts a les lletres a) c) i d) de l'apartat primer d'aquest article, a proposta del departament competent en matèria d'agricultura i de desenvolupament rural o a proposta conjunta d'aquest i del competent en matèria d'aigües, quan escaigui.

Article 28

Garanties en la modalitat d'aportació percentual

28.1 En la modalitat d'aportació a què es refereix l'article 26.2.a.primer, els beneficiaris resten obligats a aportar, abans de la contractació de les obres, la garantia del compliment de llurs obligacions econòmiques a llur càrrec, d'acord amb el que estableix la legislació aplicable als contractes de l'Administració de la Generalitat.

28.2 Resten exempts d'aquesta obligació els beneficiaris que hagin optat per l'aportació a què fa referència l'article 26.2.a.segon.

28.3. El Govern, sens perjudici del que estableix aquesta article, en circumstàncies excepcionals i degudament justificades, pot acordar altres sistemes per a garantir el compliment de les obligacions econòmiques a càrrec dels beneficiaris.

Article 29

Costos financers en la modalitat d'aplicació d'una tarifa d'utilització de l'aigua
En la modalitat d'aplicació d'una tarifa d'utilització de l'aigua l'import aplicable d'acord amb els percentatges determinats per l'article 27 s'ha d'incrementar amb els costos financers de les operacions creditícies que l'Administració o les seves entitats hagin d'efectuar, en funció de les anualitats d'aplicació de la tarifa que siguin acordades.

Títol sisè

Reordenació de la propietat

Article 30

Concentració parcel·lària

La concentració parcel·lària és un procediment administratiu d'ordenació de l'estructura parcel·lària de les finques rústiques amb la finalitat d'agrupar-les el màxim possible en mans dels seus propietaris per constituir explotacions d'estructura i dimensions més eficients

Article 31

Procediment

31.1 El procediment ordinari s'estructura en les següents fases:

- a) Estudis preliminars. Son tots aquells treballs que permeten determinar la viabilitat, des del punt de vista de la dispersió parcel·lària i de la sostenibilitat dels sòls d'ús agrari, d'una possible concentració parcel·lària en un territori determinat.
- b) Inici. Per acord del Govern que en declara la seva utilitat pública i urgent execució i en delimita el seu perímetre.
- c) Bases Provisionals. Determinen a efectes de la concentració parcel·lària, les finques incloses dins el seu perímetre i el seu règim de propietat de forma provisional. Aquest document s'ha de notificar individualment als interessats, podent aquests presentar al·legacions.
- d) Bases Definitives. Estableixen de forma definitiva i a efectes de la concentració parcel·lària, la forma i superfície de les finques incloses dins el perímetre de la concentració i el seu règim de propietat. Contra la resolució de la seva aprovació, que s'ha de notificar individualment als interessats, es pot interposar recurs d'alçada.
- e) Projecte de concentració. Proposa una nova reordenació de les finques i la propietat. Aquest document s'ha de notificar individualment als interessats, podent aquests presentar al·legacions.
- f) Acord. Estableix la nova reordenació de les finques i la propietat. Contra aquest document, que s'ha de notificar individualment als interessats, es pot interposar recurs d'alçada.
- g) Acta de Reorganització de la Propietat. Trasllada el resultat de l'Acord als nous títols de propietat resultants del procediment de concentració parcel·lària que són lliurats als propietaris un cop protocol·litzats per notari i inscrits al Registre de la Propietat.

31.2 Procediment abreujat.

El procediment abreujat integra en un mateix document les fases de Bases Provisionals i Projecte d'una banda i les fases de Bases Definitives i Acord per l'altra.

Article 32

Modalitats d'inici de la concentració parcel·lària

32.1 El procediment es pot iniciar d'ofici en aquelles zones en què l'administració destina recursos públics per a la implantació d'un nou regadiu o per la modernització d'un ja existent, sempre que raons de caràcter tècnic i econòmic ho aconsellin.

32.2 També es pot posar en marxa el procediment a petició dels beneficiaris de la zona quan es compleixin algun dels següents requisits:

- a) Que ho sol·liciti la majoria dels propietaris de la zona on es pretén realitzar la concentració parcel·lària.
- b) Que ho sol·liciti un nombre de propietaris sempre que aglutinin més de les tres quartes parts de la superfície a concentrar.
- c) Que ho sol·liciti la majoria dels titulars d'explotacions agràries de la zona que es pretén concentrar, sempre que comptin amb la conformitat dels propietaris de les finques que exploten i que aglutinin més de la meitat de la superfície a concentrar.

Article 33

Desenvolupament reglamentari

Per noma de caràcter reglamentari, s'ha d'establir el procediment que desenvolupi els articles 31 i 32.

Article 34

Unitats mínimes de conreu

Un cop finalitzada la concentració parcel·lària, el Departament competent en matèria d'agricultura ha d'analitzar si la nova estructura parcel·lària resultant de la mateixa pot comportar una modificació a l'alça en les unitats mínimes de conreu establertes al municipi i si aquest fos el cas, ha de proposar al Govern la seva adaptació.

Article 35

Establiment de servituds i usos sobrants de la massa comuna

35.1 En el cas de concentracions parcel·làries que es realitzen amb la finalitat de reordenar les finques rústiques i la seva propietat abans de la instauració d'un nou regadiu o la modernització d'un ja existent, els treballs de la concentració parcel·lària poden establir servituds d'aqüeducte per al pas de drenatges soterrats i de les canonades necessàries per a la transformació o millora de la zona, amb el corresponent dret de pas del personal i mitjans necessaris, tant per a la col·locació com per a les reparacions i manteniment futur.

35.2 L'establiment d'aquestes servituds no dóna dret a indemnització, sens perjudici de l'obligació de recabalar al propietari pels danys que es produeixin als conreus per l'ús d'aquestes servituds per part de la corresponent comunitat de regants.

35.3 Les terres sobrants resultants de la massa comuna poden ser destinades a finalitats que beneficiïn el conjunt dels agricultors de la zona i a finalitats de caràcter ambiental.

35.4 L'adjudicació o cessió de les terres sobrants pot recaure en la Generalitat de Catalunya, en les entitats municipals corresponents, comunitats de regants, associacions de propietaris constituïdes a l'efecte o qualsevol altra entitat que a judici del Departament competent en matèria d'agricultura i de desenvolupament rural reuneixi les condicions per a la seva òptima gestió, donant preferència als que realitzin la seva activitat dins el perímetre de la zona de concentració parcel·lària.

Article 36

Convenis de col·laboració i finançament

El departament competent en matèria d'agricultura i de desenvolupament rural pot establir convenis de col·laboració amb altres Administracions o entitats amb la finalitat de col·laborar conjuntament en la preparació i execució dels treballs administratius de reorganització de la propietat i en la elaboració dels estudis i projectes que fossin necessaris, o en el seu finançament.

Article 37

Concentracions parcel·làries privades

37.1 Les concentracions de caràcter privat que es presentin a l'Administració han de contenir una memòria tècnica. Aquesta memòria ha de reflectir la situació actual de les parcel·les que es vol concentrar i la proposta de reorganització de la propietat, així com el document de compensació on els interessats mostraran la seva conformitat expressa a les diferències, entre els valors assignats a les aportacions i a les adjudicacions que s'hagin fet a cada propietari i la forma adoptada per la seva compensació, que pot ser una quantia econòmica convinguda o amb part de la superfície de les parcel·les aportades o altres admesa en dret.

37.2 En les operacions que es realitzin a l'empara de la concentració privada, incloent també el seu resultat final, no regeixen les normes sobre les unitats mínimes de conreu.

37.3 L'Administració ha de donar suport administratiu a les iniciatives particulars orientades a l'agrupació de les seves explotacions mitjançant l'assessorament tècnic i jurídic, la redacció de memòries tècniques, projectes de concentració parcel·lària, la posada en marxa del procediment corresponent i la redacció dels nous títols de propietat.

Títol setè

Agricultura periurbana

Article 38

Zona d'agricultura periurbana

38.1 L'agricultura periurbana és aquella agricultura que es localitza al voltant de les ciutats i les àrees metropolitanes, que pateix pressió urbanística per canvis d'usos i per les infraestructures urbanes, generant petites parcel·les de sòl d'us agrícola molt fragmentades, identificada en el Pla territorial Agrari a què fa referència l'article 5.

38.2. A les zones d'agricultura periurbana, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural programarà mesures de foment de l'activitat agrària i desenvolupament rural, per garantir que la viabilitat de les explotacions no es vegi compromesa fruit de la seva ubicació en zona d'agricultura periurbana.

Article 39

Els parcs agraris

39.1 Parc agrari es un espai d'interès agrari, situat dins d'una zona d'agricultura periurbana amb certa entitat i amb voluntat de gestió integrada.

39.2 En el marc d'aquesta llei, els parcs agraris es configuren com a instruments de gestió de determinats espais agraris que, per les seves particularitats o ubicació, així ho requereixin, i que es poden constituir d'acord amb les condicions següents:

a) La competència per a crear-los i organitzar-los correspon a l'ajuntament o ajuntaments dels municipis on estiguin emplaçades les superfícies que s'hi hagin d'incloure.

b) Obtenció de la majoria favorable d'almenys un 60% dels titulars de les explotacions agràries que suposin almenys un 75% de l'àrea sobre la qual es vulgui constituir el parc.

c) Informe vinculant del Departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

38.3 L'administració local competent promourà la creació del òrgan de gestió del parc agrari i l'elaboració d'un pla de gestió i d'un especial d'acord amb allò que prevegi la normativa vigent en matèria d'urbanisme.

Títol vuitè

Finques agrícoles subexplotades

Article 40

Concepte de finca agrícola subexplotada

40.1 Als efectes de la present llei, es consideren com a subexplotada aquella finca agrícola que no arribi a assolir almenys el 50% dels rendiments físics mitjans de les explotacions de la comarca on estigui ubicada sempre que sigui per causes imputables als seus propietaris o usufructuaris.

Els rendiments s'han de quantificar d'acord amb les estadístiques oficials elaborades i publicades pel Departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

40.2 Igualment es considera com a finca agrícola subexplotada aquella en que es donin una o més d'una de les circumstàncies següents:

a) Sòls en procés d'erosió, salinització i/o compactació i sense aplicació de mesures correctores.

b) Sòls on les males pràctiques agràries o usos inconvenients posin en perill collites, l'aprofitament de les parcel·les confrontants o el medi natural.

c) Sòls d'ús agrari que romanguin sense activitat agrària durant tres anys consecutius, llevat que agronòmicament o mediambientalment es possibiliti o concorrin altres causes justificades.

40.3 Són considerades així mateix com a subexplotades les finques agrícoles abandonades. Als efectes d'aquesta llei, s'entenen com abandonades aquelles finques agrícoles en les quals no s'hi hagin practicat activitats d'explotació o conservació en un període d'almenys cinc anys sense causa justificada.

40.4 En els espais declarats com a espais naturals protegits les finques que es destinin a usos ambientals, poden no ser declarades com a finques subexplotades, encara que compleixin les condicions assenyalades en els apartats 1, 2 i 3 d'aquest article.

Article 41

Declaració de finca agrícola subexplotada

41.1 Poden instar la declaració de finca agrícola subexplotada les persones físiques que siguin agricultors professionals i les persones jurídiques que tinguin com objecte social l'explotació agrària de la terra, mitjançant escrit dirigit al departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, en el qual es descriguin les circumstàncies de la finca i s'acompanyi d'una declaració de voluntat de fer-se càrrec de la seva explotació així com un pla d'explotació de la finca.

4.2 La declaració de finca subexplotada es produeix mitjançant resolució dictada pel director general competent en matèria de desenvolupament rural amb fonament en un informe tècnic emès pels serveis del mateix departament. Abans de dictar la resolució de declaració de finca subexplotada, s'ha de donar audiència al titular o titulars de la finca afectada i s'ha d'obrir un període d'informació pública de l'expedient per un termini de vint dies. Contra la resolució que declari la finca subexplotada es pot interposar recurs d'alçada davant el conseller competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

41.3 Des l'inici del procediment de la declaració de finca subexplotada el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural, promourà l'acord voluntari entre el/la propietari o propietària de la finca i la persona o entitat que hagi sol·licitat l'inici del procediment, per tal que es posin d'acord per l'explotació de les finques objecte de l'expedient.

Article 42

Efectes de la declaració

42.1 Quan es declari una finca com a subexplotada, el departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural apersebrà al titular de la finca subexplotada de les conseqüències del manteniment d'aquesta situació.

42.2 El departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural ha de realitzar un seguiment de la utilització de les finques declarades com a subexplotades.

42.3 Transcorreguts 3 mesos des de la declaració de finca subexplotada, si es mantenen les circumstàncies que van motivar la declaració, es considera incomplerta la funció social de l'ús de la terra, per la seva infrautilització, i pot comportar l'establiment d'un arrendament forçós de la finca, a través del corresponent procediment d'expropiació forçosa.

42.4 Poden ser beneficiaris de l'expropiació les persones físiques que siguin agricultors professionals i les persones jurídiques que tinguin com objecte social l'explotació agrària de la terra.

42.5 És Administració expropiant la Generalitat de Catalunya, per mitjà del departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural.

42.6 El procediment s'ha d'ajustar al que estableix legislació en matèria d'expropiació forçosa.

42.7 La valoració de la renda anual s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable en matèria de règim de sòl i de valoracions.

42.8 L'arrendament forçós que s'estableixi es regeix per la legislació catalana en matèria d'arrendaments rústics.

42.9 La durada de l'arrendament és com a màxim de 10 anys

Article 43

Mecanismes d'intermediació

El departament competent en matèria d'agricultura i desenvolupament rural pot crear mecanismes d'intermediació per tal d'afavorir la continuïtat de l'activitat agrària en aquelles finques que deixin de ser explotades pel seu titular. En aquest sentit, s'impulsaran fórmules de cessió d'ús que salvaguardin el dret de propietat i que permetin l'obtenció de rendes.

Disposició derogatòria

1. Es deroguen els paràgrafs primer i tercer de l'article 22 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya.

2. Es deroguen els articles del 45 al 51 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Es deroga la disposició transitòria quarta del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Es deroga la disposició final primera Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

Disposició Transitòria

1. El règim d'aportacions fixat en l'article 26 d'aquesta llei per a les obres de nova implantació d'infraestructura de regatge, de millora de regadius existents o d'ampliació de zones regables, és també aplicable a les actuacions a realitzar en les zones que, abans de l'entrada en vigor de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, han estat declarades d'interès nacional, d'acord amb la legislació vigent en matèria de promoció de regadius, sens perjudici de les aportacions econòmiques que, en virtut d'aquella declaració, puguin fer altres administracions públiques.

2. Les obres iniciades abans de l'entrada en vigor de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, mantenen en el decurs de la seva execució i ulterior explotació, si escau, el mateix règim d'aportacions econòmiques que tenen aprovat.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els beneficiaris poden demanar al departament competent en matèria de regadius que els sigui aplicat el règim d'aportacions econòmiques establert en els articles del 25 al 28 d'aquesta llei.

3. La reducció establerta en l'apartat 3 de l'article 26 és aplicable a totes les actuacions iniciades després de l'entrada en vigor de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya.

4. El sistema de contribució econòmica del cost de les obres de regadiu a executar d'acord amb l'establir en l'article 25.2.a segon, es podrà aplicar a les obres que estiguin en execució en el moment d'entrada en vigor de l'actual llei sempre que sigui viable tècnicament i econòmicament.

Disposició final primera Modificació de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya

1. S'afegeix una nova lletra a l'article 3.1 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya, amb la redacció següent:

"d) els erms aptes per al conreu agrícola"

2. Es modifica l'article 26.1 de la Llei 6/1988 de 30 de març, forestal de Catalunya amb la redacció següent:

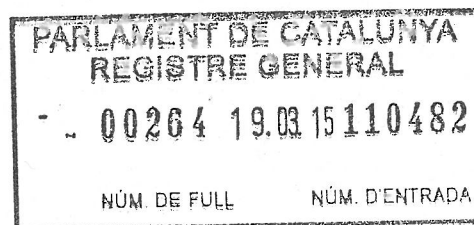
"26.1 L'Administració forestal ha desenvolupar i fomentar la reforestació i la regeneració dels terrenys forestals."

3. Es modifica l'article 22.4 de la Llei 6/1988, de 30 de març, forestal de Catalunya que queda redactat de la manera següent:

"22.4 Els instruments urbanístics i les revisions o modificacions d'aquest requereixen, abans de llur aprovació provisional, un informe preceptiu de l'Administració forestal pel que fa a la delimitació, la qualificació i la regulació normativa dels terrenys forestals."

Disposició final segona Modificació de la Llei 1/2008, de 20 de febrer de contractes de conreu

1. S'afegeix una lletra, la d, al punt 1 de l'article 33 de la Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu, amb el text següent:

“d) La inclusió d’una parcel·la en el perímetre d’una zona de concentració parcel·lària comporta l’extinció, mentre duri el procediment corresponent, dels drets de retracte, tempteig, permuta forçosa i altres drets d’adquisició preferent reconeguts per les lleis per tal d’evitar els enclavaments o la dispersió parcel·lària, tret que la demanda hagi estat interposada abans de l’esmentada inclusió.”

2. Es modifica l’article 27 de la Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu, que resta redactat de la manera següent:

“ Pèrdua, expropiació o substitució per concentració parcel·lària de la finca.

1. Si la finca es perd o és expropiada en part, l’arrendatari o arrendatària pot optar per l’extinció total del contracte d’arrendament o bé per deixar-lo subsistent en la part que resti de la finca, amb la reducció proporcional de la renda.

2. Si la finca resulta modificada o substituïda com a conseqüència d’un procés de concentració parcel·lària, els arrendataris o arrendatàries, parcers o parceres i masovers o masoveres tenen dret a la rescissió de llurs contractes sense pagar indemnització, si no estan d’acord amb la finca de reemplaçament adjudicada en substitució de la finca objecte del seu contracte d’arrendament. Aquest dret és exercitable abans de la presa de possessió de la finca de reemplaçament en qüestió. Un cop feta la presa de possessió, els arrendataris o arrendatàries, parcers o parceres i masovers o masoveres tenen un nou termini d’un mes per a la rescissió de llurs contractes sense pagar indemnització. ”

Es modifica l’article 17 de la Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu, que resta redactat de la manera següent:

3. Es modifica l’article 17 de la Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu, que resta redactat de la manera següent:

“ La durada dels arrendaments serà la que pactin les parts, en cas de no existir aquest pacte els arrendaments tindran una durada de cinc anys”

4. Es modifica l’article 18 de la Llei 1/2008, de 20 de febrer, de contractes de conreu, que resta redactat de la manera següent:

“Si la durada del arrendament és de menys de cinc anys, el contracte d’arrendament, s’entén prorrogat pel mateix termini que s’havia pactat; en cas contrari, el contracte d’arrendament s’entén prorrogat de cinc anys, sempre que una de les parts no avisi l’altra de la seva voluntat de donar-lo per extingit almenys un any abans del venciment.”

Disposició final Tercera. Obres de regadius

Els preceptes relatius a obres de regadius, substitueixen, com a dret aplicable a Catalunya, en relació amb les obres de regadius que l’Administració de la Generalitat promou, finança o executa, els de la Llei de 7 de juliol de 1911, que regulen el procediment d’execució de construccions hidràuliques per a regs.